

உ
சிவமயம்

திருக்கோயில் வழிபாட்டு விதிகளும்
பஞ்சபுராணப் பாடல்களும்

Acc. No. 45845

11-11-86

வெளியீடு:

மீனாட்சி நூலகம்

சுந்தரீதித் தெரு,

டயிலம்.

91/4

உ
சிவமயம்

திருக்கோயில் வழிபாட்டு விதிகளும்
பஞ்சபுராணப் பாடல்களும்

பதிப்பாசிரியர்,

டாக்டர் பழ. முத்தப்பன் எம்.ஏ., பி.எச்.டி.

பேராசிரியர்

சி. பா. சு. தமிழ்க்கல்லூரி,
மயிலம்.

வெளியீடு

மீனாட்சி நூலகம்,

மயிலம்

மீனாட்சி வெளியீடு: 2

முதற் பதிப்பு: நவம்பர் 1986

உரிமை பதிப்பகத்தார்க்கு.

விலை ரூபாய் 2-00

மீனாட்சி நூலகத்தின் முதல் வெளியீடு

“ திருமுறைகளில் அகக் கோட்பாடு ”

டாக்டர் மஜ. முத்தப்பன்

விலை: ரூ. 14-50

காணிக்கை

11-11-86 ல் மணிவிழாக் காரணம்
புதுவயல்
வீர. வீர. சேரலையப்பச் செட்டியார்
சிகப்பி ஆச்சி
இருவரின் திருவடிகளுக்கு.

பதிப்புரை.

“சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும், வேத சிரப் பொருளை மிகத் தெளிந்தும், சென்றால் சைவத் திறத்தடைவர்; இதில் சரியை, கிரியா, யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்” என்பது அருணந்தி சிவாசாரியார் வாக்கு. (சுப:263) சிவனடியைச் சேர உறுதுணையாய் இருப்பது சமய வழிபாடு என்பது அவர்தம் வாக்கால் தெளிவுறும். மேலும் சமயவழிபாட்டில் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பது நம் முன்னோர் வாக்கு. அவ்வாலயம் இன்று சுற்றுலா என்ற பெயரில் பொருட்காட்சியைக் காணுவது போல் அமைந்து வருகிறது. அதனை விடுத்து வழிபாட்டு முறையில் நெறிகள் உண்டு என்பதை உணர வேண்டும். அவ்வழியில் சிறு தொண்டே இப்பதிப்பு.

இதில் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலரின் ‘ஆலய தரிசன விதி’ என்ற நூலின் அடிப்படையில் வழிபாட்டு நெறி முறைகள் குறிப்பாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. சிவ வழிபாட்டில் பஞ்ச புராணம் கூறுதல் என்பது ஒரு திருநெறியாகும். பன்னிரு திருமுறைகளில் ஐந்து பாடல்களைச் சிவ பூசையின் இறுதியில் கூறுவது இன்றியமையா நெறி. அந்நெறி சிறுவர் முதல் பெரியவர்வரை கையாளப்பெறுதல் சைவநெறியாகும் அதற்கேற்ப கிழமை தோறும் பாடக்கூடிய வெவ் வேறு ஐந்துபாடல்கள் தொகுத்துத்தரப்பெற்றுள்ளன.

தன் மணிவிழா மலராக இச்சிறு நூலைவெளியிட அனுமதி அளித்துப் பொருளுதவி செய்த எம்சகோதரர் வீர.வீர. சோலையப்பன் அவர்களுக்கும், பதிப்பித்த மீனாட்சி நூலகத்தார்க்கும் என் நன்றி உரியதாகுக. குறுகிய காலத்தில் சிறப்புடன் நூலை அச்சேற்றிய புதுவயல் ரேவதி அச்சக உரிமையாளர்களுக்கு எம் மனமுவந்த நன்றி தனைத் தெரிவிக்கப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பழ. முத்தப்பன்

திருக்கோயில் வழிபாட்டு விதி முறைகள்

“ ஆக்கையாற் பயனென் - அரன் கோயில் வலம் வந்து - பூக்கையாலட்டிப்போற்றி யென்னாத இவ் ஆக்கையால் பயனென் ” என்று தேவாரப் பாடல் வினா எழுப்பும். அவ்வினா திருக்கோயில் வழிபாட்டின் சிறப்பினை விளக்கும் வினா என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. மானிடனாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வாழ்வில் உய்தி பெற வேண்டுமெனின் அவரவர் சமயம் சார்ந்த திருக்கோயில் வழிபாட்டை நாளொன்றாம் செய்திடல் வேண்டும். சைவமதம் சார்ந்தோர் அரன் திருக்கோயில் சார்ந்து அரன் பணி செய்திடின் உயர்ந்திடலாம் என்பதைச் சைவ சமயப் பெரியோர்களின் வாழ்வியலால் அறியலாம்.

“ மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக் காயத் தானிடத் தைந்தும் ஆடும் அறப்பணிக்காக அன்றோ ” என்பார் சிவஞானசித்தி தந்த அருணந்தியார்.

எனவேதான் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்றாய் நம்மவர் முடிவு செய்தனர். ஆலயம் என்ற சொல்லுக்கு ஆன்மா சேர்வதற்கு உரிய இடம் என்பது பொருள். (ஆ = ஆன்மா, லயம் = சேருமிடம்) அது போல் கோயில் என்பதற்கு இறைவன் தங்குமிடம் என்பது பொருள். எனவே ஆன்மா சென்று சேர்வதற்குரிய இறைவன் தங்குமிடமே திருக்கோயில்கள். ஆன்மா தங்கியிருக்கும் உடம்பு போலவே திருக்கோயில் அமைப்புகளும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்- கோபுர வாசல்
தெள்ளந் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

என்று திருமந்திரம் அதனை மெய்ப்பிக்கும். மனித உடம்பில் உள்ள பாதங்கள் கோபுரம், முழங்கால் ஆஸ்தான மண்டபம், துடை நிருத்த மண்டபம். தொப்புள் பலிபீடம், மார்பு மகாமண்டபம், கழுத்து அர்த்தமண்டபம், தலை கருவறை, இருசெவிகளில் வலதுசெவி தென்முகக் கடவுள், இடதுசெவி சண்டே சுவரர், புருவம் மத்தி லிங்கம், தலையின் உச்சி விமானம் என்று ஆலய அமைப்பும் - உடம்பும் ஒப்புமைப் படுத்தப் பெறும்.

உடம்பின் வடிவாம் திருக்கோயிலை வழிபடப் புகுமுன் தூயநீராடி - திருவெண்ணீரணிந்து - தூய ஆடை உடுத்தி, ஐந்தெழுத்து மந்திரம் நெஞ்சில் இறுத்திடல் வேண்டும். திருக்கோயில் நண்ணிடுமுன் திருக்கோயில் கோபுரத்தை வணங்கிடல் வேண்டும். “கோபுர தரிசனம் பாப விமோசனம்” என்பது நம்ம வர் கொள்கை. கோபுரம் ஸ்தூல லிங்கம் எனப்பெறும் (காட்சி தரும் லிங்க உருவம்) இறைவன் எல்லாண்டத் தும் நிறைந்திருந்து உயர்ந்து காணப்பெறுகிறான் என்பதைக் கோபுரங்கள் நினைவூட்டுகின்றன.

வலம்வரல்:

கோபுரத்தைக் கடந்து திருக்கோயில் உள்ளே அமைந்திருக்கும் மண்டபங்களை அடைந்திடல் வேண்டும். முழுமையாக அமையப் பெற்றிருக்கும் திருக் கோயில்களில் கருவறை மண்டபம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், நீராடல் மண்டபம், அலங்கார மண்டபம், சபா மண்டபம் என்ற ஆறு மண்டபங்கள் அமையப் பெற்றிருக்கும்.

இவை உடம்பிலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களைக் குறிக்கும். (மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணியூரகம், அனாகதம், விசுத்தி. ஆக்கினை) இவற்றைக் கடந்தால் பிரகாரங்கள் எனப்பெறும் சுற்று மாளிகைகள் காணப்பெறும். மூன்று, ஐந்து, ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் ஆலயங்களில் சுற்று மாளிகை காணப்பெறும். அவை ஆன்மாவை முடியுள்ள கோசங்களாகிய உடம்பைக் குறிக்கும் என்பர். மூன்று சுற்று - அன்னமய கோசம் பிராணமய கோசம், அமனோமய கோசத்தையும், ஐந்து சுற்று அத்துடன் விஞ்ஞான மய கோசம், ஆனந்த மய கோசத்தையும். ஏழு சுற்று தூல சூட்சும கோசங்களையும் குறிக்கும். இச் சுற்றுக்களை முதலில் வலம் வரவேண்டும். வலம் வரும்போது வேகம் இருத்தல் கூடா. வலம் வரும்பொழுது எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வோரடியும் அசுவமேதயாகஞ் செய்த பயன் கிடைக்கச் செய்யும்.

இதனை,

“ எண்ணும்படி அம்முறையால் வளைந்தேத்த
வையவன்
விண்ணின்றியம்பும் அரசே பரிமத வேள்வி
நண்ணும் பயனோர் அடிவைப்பினின் அண்ண
வெம்மைப்
பண்ணும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம் பழியஞ்சல்
மன்னோ”

என்ற திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரகுண பாண்டியனுக்குச் சிவபெருமான் கூறியதாக இடம் பெற்ற பாடல் குறிப்பிடும். திருக்கோயில் வலம் பலமுறை செய்தல் வேண்டும். மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினைந்து, இருபத்தொன்று என்ற எண்ணிக்கையில் வலம் வரவேண்டும். அவ்வாறு வலம்வரும்போது

- பலிபீடம், இடபம், கொடிமரம் இவற்றைச் சேர்த்தே வலம் வரவேண்டும். இவற்றின் குறுக்கே செல்லுதல் கூடாது.

வலம் வந்தபின் கரங்களைத் தலைக்கண் வைத்துக் கூப்பி கொடிமரத்தை வணங்குதல் வேண்டும். கொடிமரம் தூலலிங்கத்தைக் குறிப்பிடும். கொடிமரத்தின் அடிப்பாகம் சதுரமாக இருக்கும். இது இறைவனின் படைப்பை உணர்த்துகிறது. இது பிரமபாகமாகும். அதன் மேலுள்ள பாகம் எண் கோணமாயிருக்கும். இது காத்தலைக் குறிக்கும். இது விஷ்ணுபாகமாகும். மேல் உருண்டு நீண்டபாகம் உருத்திரனைக் குறிக்கும். அது சங்காரத்தொழிலின் அறிகுறியாகும் ஆகவே கொடிமரம் மும்மூர்த்திகளையும். முத்தொழில்களையும் உணர்த்துகிறது. கொடிமரத்தை வணங்கியபின் பலிபீடத்தருகே பூமியில் விழுந்து வணங்குதல் வேண்டும். இவ்வணக்கத்தை ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமாகவும். பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாகவும் பண்ணுதல் வேண்டும் என்று ஆகம நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எட்டு அங்க வணக்கமே அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் ஆகும். தலை, கை இரண்டு, செவிஇரண்டு, தோள்இரண்டு, மேல்வாய் என்னும் எட்டு உறுப்புகள் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குவதாகும். பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பது ஐந்து அங்கங்கள் நிலத்தில் தோயும்படி வணங்குதல் ஆகும். தலை, கைஇரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு என ஐந்து உறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயுமாறு வணங்குதல். வணங்கும்போது மேற்கு அல்லது தெற்கில் கால் நீட்டவேண்டும். மற்ற இரண்டு திசைகளில் கால் நீட்டக்கூடாது. மூன்று, ஐந்து, ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் வணங்குதல் வேண்டும். ஒருதரம்,

இருதரம், வணங்குதல் கூடாது. அபிடேக காலத்தில் வலம் வருதலும், வணங்குதலும் கூடாது.

இவ்வாறு வணங்கியபின் திருக்கோயிலில் இருக்கும் இறைவனை வணங்கப் புகுதல் வேண்டும். துவார பாலகரை வணங்கிப் பின் கணநாயகராகிய திரு நந்தி தேவரை வணங்கித் துதித்தல் வேண்டும். நந்தி தேவரை வணங்கும்பொழுது “ தேவரே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்த அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானை வணங்கிப் பயன் பெறும் பொருட்டு அனுமதி செய்தருளும் ” என்று கூறி வணங்கித் திருக்கோயில் புகுதல் வேண்டும்.

விநாயகர்

திருக்கோயிலின் உள்ளே முதலில் விநாயகரின் திருமுன்னர் சென்று இருகரம் கூப்பி அவரை மகத்த கத்தே நிறுத்தி வணங்குதல் வேண்டும். விநாயகப் பெருமான் சிவபெருமானின் சக்தி வடிவமாவார். சிவத்தின் வடிவினரேயன்றி சிவத்தின் வேறல்லர். தனக்கு மேலான ஒரு தலைவர் இல்லை என்ற பொருளில் விநாயகர் என்ற சொல் அமைந்துள்ளது. தம்மை வணங்கும் அடியவர்களின் இடையூறுகளை நீக்கு பவர் என்ற பொருளில் விக்னேசுவரர் என்ற பெயரும் அவருக்கு உண்டு. விநாயகர் பிரணவ வடிவினர். இதை உணர்த்தவே மோதகம், தேங்காய், மாதுளம் பழம் முதலிய வட்டப் பொருள்கள் நெய்வேத்தியானம் செய்யப் பெறுகின்றன. விநாயகரை வணங்கும் பொழுது மூன்றுமுறை தலையில் கொட்டி கீழே குந்தி எழுதல் வேண்டும். இது மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றினையும் குட்டி அடக்கி ஆள்வதைக் குறிக்கும். இவ்வாறு வணங்கியபின் விநாயகர்க்குரிய திருப்பாடல்

களைப் பாடி வழிபட்டுப் பின்னர் சிவபெருமானை வணங்கக் கருவறை செல்லுதல் வேண்டும்.

சிவன்:

“ திருக்கோயில் உள்இருக்கும் திருமேனி தன்னைச் சிவன் எனவே கண்டவர்க்குச் சிவன் உறைவன் அங்கே உருக்கோலி மந்திரத்தால் எனநினையும் அவர்க்கும் உளன்எங்கும் இலன்இங்கும் உளன்என் பார்க்கும் விருப்பாய வடிவாகி இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் வந்துஉதித்தும், மிகும்சுரபிக்கு எங்கும் உருக்காண ஒண்ணாத பால்முலைப்பால் வும்மி ஒழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டு அருளுவன் அன்பர்க்கே

என்ற சிவஞான சித்தியார் நூலின்படி எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவன், “ பசுவின் உடம் பெல்லாம் பால்இருந்தாலும், காம்பின் வழியே மட்டும் பால் சுரத்தல் போல” திருக்கோயில் சிவலிங்க வடிவாகக் காட்சி தருகின்றான். இலிங்க வடிவம் உயரிய தத்துவங்கள் பலவற்றை உணர்த்தி நிற்பதாகும். ‘இலிங்’ என்பது அடங்குதல் என்ற பொருளைத்தரும் கம்- என்பது தோன்றுதல் என்ற பொருளைத் தரும். எனவே உலகின் தோற்ற ஒடுக்கத்தை குறித்து நிற்கின்ற குறியாகும். இலிங்கம் இது அருவருவ வடிவு உடையது. இலிங்கம் சிவத்தையும், பீடம் சக்தியையும் குறிக்கிறது. இவ்விங்கத்தைப் பலவித வகைகளாக ஆகமங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சுயம்பு இலிங்கம், (தானேதோன்றியது) காண இலிங்கம் (தேவ கணங்களால் உருவாக்கப் பெற்றது) தைவிக லிங்கம், (தேவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது) ஆதி லிங்கம் (முனிவர்களால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது) மானுட லிங்கம் (அசுரர், இராக்கதர்களால் தோற்றுவிக்கப்

பட்டது) தாவரலிங்கம் (திருக்கோயில்களில் வணங்கு வதற்காக தோற்றுவிக்கப்பட்டது) என்பன அவை.

இத்தகைய இலிங்க வடிவமாம் சிவபெருமானை வணங்கும் பொழுது பஞ்ச புராணம் பாடுவது சைவரின் தலையாய கடமையாகும். பஞ்ச புராணம் என்பது பன்னிரு திருமுறைகளில் தேவாரத்தில் ஒரு பாடலும், திருவாசகத்தில் ஒரு பாடலும், திருவிசைப் பாவில் ஒரு பாடலும், திருப்பல்லாண்டில் ஒரு பாடலும், பெரிய புராணத்தில் ஒரு பாடலுமாகிய ஐந்து அருட்பாக்களாகும். ஒவ்வொரு கிழமையிலும் கிழமைக்கேற்ப ஐந்து பாடல்களைப் பாடலாம். அப்பாடல்களே பின் பகுதியில் தொகுத்துத் தரப் பெற்றுள்ளன. இறைவனை அருச்சனை செய்தும் வணங்கலாம். வில்வத்தினால் அர்ச்சனை செய்வது சாலச்சிறப்பு. இறைவனை வணங்கிய பின்னர் நடராஜர் முதலிய மூர்த்தங்களை வழிபடுதல் வேண்டும்.

நடராஜர்:

நடராஜர் இறைவனின் ஐந்து தொழில்களைக் காட்டும் வடிவம் ஆகும். நடராஜரின் வலக்கையில் உள்ள உடுக்கை படைத்தல் தொழிலை உணர்த்தும். (அதாவது உடுக்கையின் ஒலி ஓம் என ஒலிக்கும், ஓம் எனும் பிரணவமே படைப்பிற்கு மூல காரணம்) மற்றொரு வலக்கை அபயகரமாக அமைந்திருக்கும். அது காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது. இடக்கை ஒன்றில் தீ அமைந்துள்ளது. அது அழித்தல் தொழிலைக் காட்டுகிறது. மற்றொரு இடக்கை திருவடியைக் காட்டுவதாக அமைந்து உயிர்களுக்கு

முத்திப்பேற்றை அருளுகின்ற அருளல் தொழிலை உணர்த்துகின்றது. முயலகனை மிதித்து நிற்கும் வலது கால் மறைத்தல் தொழிலை அறிவுறுத்துகிறது இதனை உண்மை விளக்கப் பாடல் கீழ்க்கண்டவாறு உணர்த்துகிறது.

“தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கி யிலே சங்காரம்-ஊற்றமாய்
ஊன்ற மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோத முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

இறைவன் ஆடுகின்ற ஆனந்த நடனத்தை நடராஜர் வடிவில் காணலாம். இந்த நடனம் ஆனந்தத்தாண்டவம் எனக்குறிக்கப் பெறும். மாயாமலத்தை ஒட்டி, கன்ம மலத்தை சுட்டு, ஆணவ மலத்தை அடக்கி, அருளால் ஆன்மாவை மேலே எடுத்து, ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கவைப்பான் இறைவன் என்னும் பொருளை நல்குவதே ஆனந்தக் கூத்தனின் அருட் காட்சி. திருச்சிற்றம்பல நாதனைப் போற்றித் துதித்தபின் கருவறையின் வலப்பக்கத்தே அமைந்த தென்முகக் கடவுளாம் தட்சணாமூர்த்தியை வணங்குதல் வேண்டும்.

தட்சணாமூர்த்தி:

சிவபெருமானின் குருவடிவே தட்சணாமூர்த்தி ஆகும். கல்லால மரத்தின் அடியில் யோக வடிவில் சனகாதி முனிவர் நால்வருக்கு உபதேசிக்கும் முறையில் அத்திருக்கோலம் அமைந்திருக்கும். இறைவனின் ஒரு திருவடி முயலகனை மிதித்துக் கொண்டிருக்கும். மற்றொரு திருவடி வீர ஆசணமாக வீற்றிருக்கும். நான்கு கரங்களில் வலப்பக்கம் ஒருகை சின்முத்திரை தாங்கியும் ஒருகை

உருத்திராக்க மணிகள் தாங்கியும் அமைந்திருக்க இடது பக்கத்தில் ஒரு கை அமுத கலசத்தையும், மற்றொரு கை வேதத்தையும் தாங்கியிருக்கும். வியாழக்கிழமை தோறும் இத்திருவுருவ யோக நிலையைச் சிறப்பு வழிபாட்டாலும் மற்ற கிழமை களில் நாள் வழிபாட்டாலும் வணங்கின் அறிவுநலன் பெருகும். சின்முத்திரை ஆணவ, கன்ம, மாயா மலத்தை நீக்கினால் இறைவன் ஆன்மாவை நாடியும், ஆன்மா இறைவனை நோக்கியும் செல்லும் என்பதனைக் குறிக்கும் அடையாளமாகும். இவ்வடிவத்தை,

“நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை அன்றாலின் கீழிருந்தங்கு அறமுறைத்தான்”

என்று மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடுவார். (நால்வர், சநகர், சநந்தனர், சநாதனர், சநற்குமாரர்) குரு வடிவத்தை வணங்கி குருவருளைப் பின்னர் சோமாஸ் கந்தரை வணங்க வேண்டும்.

சோமாஸ்கந்தர்:

உலகங்களைத்தேராக அமைத்து முப்புரங்களை எரிக்கப் புறப்பட்ட கோலமே சோமாஸ்கந்தர் எனப்படும். எனவேதான் தேர்த் திருவிழாவிற்கு இத் திருமூர்த்தத்தை எழுந்தருளச் செய்கின்றனர். முப்புரங்கள் என்பது மும்மலங்களைக் குறிக்கும்.

“முப்புரமாவது மும்மல காரியம் - அப்புரமெய்தமை யாரறிவாரோ” என்பது திருமூலர் வாக்கு. எனவே மும்மலங்களைப் போக்கிட இறைவனை இவ்வடிவத்தில் வணங்கித் திருவருள் பெறுதல் வேண்டும்.

மும்மலத்தைப் போக்க இறையருளை வணங்கியபின் சந்திரசேகரை வணங்குதல் வேண்டும்.

சந்திரசேகர்:

உமாதேவியை இடப்பாகத்தில் கொண்ட மாதொரு பாக வடிவமே சந்திர சேகர வடிவமாகும் இறைவனை அடைந்தவர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதைக் குறிப்பது இவ்வடிவம். எனவேதான் சந்திரனை இறைவன் தலையில் சூடியுள்ளார். இவ்வடிவத்தில் இறைவனின் தலையில் சந்திரனும், பாம்பும், முறையே அமுத்தத்தையும், நஞ்சையும் குறித்து, இறைவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன் என்பதை உணர்த்துகிறது விருப்பு வெறுப்பற்ற இறைவனை வணங்கி முருகப் பெருமானை வணங்குதல் வேண்டும்.

முருகன்:

பழந்தமிழ் கடவுளாம் முருகக் கடவுள் இறைவனை அன்றி வேறல்ல. “ஈசனே அவன் ஆடலால் மதலையாயினான் கான்” எனக் கந்தபுராணம் இயம்புகிறது முருகன் ஆன்மாவின் ஆணவத்தை அடக்கும் அடையாளமாக மயிலை வாகனமாகக் கொண்டுள்ளான். சிவஞானம் தரக்கூடியவர் என்பதை உணர்த்த கோழிக் கொடியினைப் பெற்றுள்ளான். இச்சா, கிரியா சக்தியாக இருமனைவியராம் வள்ளி, தெய்வயானையைப் பெற்று விளங்கும் முருகக் கடவுள் கேட்கும் வரங்களை எல்லாம் தர வல்லவன். கிருத்திகை நாட்களிலும், செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும் சிறப்பு வழிபாடு செய்தல் நலம்பயக்கும். முருகப்பெருமானின் தத்துவம் விரிப்பின் அது ஒரு தனி நூலாக அமையும். முருகப் பெருமானின் அருளைப் பெற்றப் பின்னர் கொற்றவை வணக்கம் செய்து அம்பிகையின் திருக்கோயில் நண்ணுதல் வேண்டும்,

அம்பிகை:

உமாதேவி இறைவனின் அருட்சக்தி எனப் படுவாள். இறைவனின் ஐந்து தொழில்களுக்கேற்ப ஐந்து சக்திகளாகவும் அன்னை காட்சி தருவாள். பராசக்தி, சிற்சக்தி, இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானாசக்தி என ஐந்து சக்தியாவாள். “சக்திதன் வடிவு ஏது? என்னில் தடையிலா ஞானம் ஆகும்” என்பார் அருணந்தி சிவாசாரியார். எனவே ஞானத்தின் வடிவாக இருக்கின்ற அம்பிகையை வணங்கி ஞானம் பெறுதல் வேண்டும். அம்மை நான்கு திருக்கைகளைப் பெற்றிருக்கிறாள். ஒரு கையில் தாமரைப் பூவினையும், மற்றொரு கையில் செபமாலையினையும் பெற்று, மற்றிரு கரங்களில் அபய, வரத முத்திரைகளைக் காட்டுகிறாள். எனவே அஞ்சேல் என அருள் புரிந்து வரம் தரும் சக்தி வழிபாட்டை நிறைவுசெய்து சமய ஆசாரியர்கள் நால்வரையும் வணங்கி அருள் வேட்டல் வேண்டும்.

நவக்கிரக வழிபாடு:

இவ்வழிபாடு தொண்மைக் காலத்து வழிபாடு அல்ல என்றாலும் இற்றைக் காலத்தில் சிறப்புக்குரிய வழிபாடாக அமைந்துள்ளது. ஒன்பது கிரகங்களும் தீவினை செய்யாமல் இருப்பதற்காக இவ்வழிபாடு செய்யப் பெறுகிறது. முன்னர் வழிபாடு செய்தவை அனைத்தும் அருள் வேட்டலுக்காகச் செய்யப் பெற்றவை. இவ்வழிபாடு தீமை செய்யாதிருத்தலுக்காக வழிபடுவதாகும். இவ்வழிபாட்டை செய்யும் பொழுது இக்காலத்தார் ஞானசம்பந்தர் பாடிய கோளறு பதிகத்தைப் பட்டுவர். அது அத்துணை பொருத்தமன்று. ஆதியும் அந்தமுமாய் விளங்கும்

நாதன் உள்ளிருக்கையில் நவக்கிரகங்களால் என்ன தீமை ஏற்பட்டுவிட்டும் என்று சம்பந்தர் பாடிய பதிகம் நவக்கிரகங்களைப் போற்றுவதலாக அமையாது என்பது முடிவு. எனவே கோளறு பதிகம் பாடுவதைத் தவிர்க்கலாம். கோள்களால் தீமை ஏற்படாமைக்கு ஒன்பது முறை நவக்கிரகங்களைச் சுற்றிவந்து வழி பட்டபின் இறுதியில் சண்டேசுவரர் வணக்கத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

சண்டேசுவரர்:

சண்டேசுவரர் வரலாறு: சண்டேசுவரர் 63 நாயன் மார்களில் ஒருவர். இவர் வரலாறு பெரியபுராணத்தில் பெரிதாகப் பேசப்பெறுகிறது. இறைவன் தன் குழந்தையாக இவரை ஏற்றருளி, “நாமுண்ட கலமும் உடுப்பனவும், சூடுவனவும் உனக்காக-சண்டிசனுமாம் பதந்தந்தோம்” எனக்கூறி அருள் தந்தார். ஆதலினால் இன்றும் அர்த்தசாம வழிபாட்டிற்குப் பின்னர் இறைவனுக்குச் (இலிங்கத் திற்கு) சூடிய மாலைகள் இவருக்குச் சூட்டப் பெறு கின்றன. இவருக்கு முன்னே கை தட்டுவதும், நூலை இடுவதும் இக்காலத்தினர் செய்து வருகின்றனர். இவை அத்துணை பொருத்தமாகா. யோகவடிவில் இருக்கும் அவருக்கு முன்னர் (குறுக்கே) செல்லுதல் கூடாது, என்பதால் தான் சண்டேசுவரர் திருக்கோயில் தனித்து கருவறைக்கு அண்மையில், கோமுகத்திற்கு அண்மையில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. எனவே யோகத்தில் அவருக்கு இடையூறு வராத வண்ணம் வழிபாடு செய்வதே சிறப்புடைத்து. அவரை வணங்கிய பின் மீண்டும் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கி பலிபீடத்திற்கு அருகில் மும்முறை

விழுந்து வணங்கி வடக்கு நோக்கியிருந்து ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை உச்சரித்து இறைவன் நினைவோடு இல்லம் திரும்புதல் வேண்டும்.

திருக்கோயில் வழிபாட்டில் சில முறைகள்

திருநீறு:

“மந்திரமாவது நீறு” , “பூச இனியது நீறு” , “ஆசை கெடுப்பது நீறு” என்றெல்லாம் போற்றப் பெறும் திருநீறு அணிவது சைவர்களின் முக்கியக் கடமையாகும். இத்திருநீறு சாம்பலின் வடிவமாதலால் உடம்பின் நிலையாமையை உணர்த்தி, இறையருளைப் பெறத் தூண்டுகிறது. திருநீரை வடக்கு முகமாகவோ, கிழக்கு முகமாகவோ நின்று பூமியில் சிந்தாதபடி அண்ணாந்து சிவசிவ என்று சொல்லி இறைவனை நெஞ்சிற் பதித்துப் பூசுதல் வேண்டும். காலை மாலை, குளித்தபின், வழிபாட்டிற்கு முன், பின் உணவுக்கு முன் பூசுதல் வேண்டும்.

உருத்திராட்சம்:

சிவபெருமானின் மூன்று திருக்கண்களிலிருந்தும் பொழிந்தநீரில் தோன்றியதாக எண்ணி அணிந்து கொள்ளும் அணி உருத்திராட்சம் ஆகும்,

இலங்குமாமணி உருத்தி அக்கம் ஒன்றணியில்
விலங்கெயிற்று வெம்பூதங்கள் முதலிய மேவா”

என்ற வாக்கின்படி உருத்திராட்சத்தின் வழி உடலில் பாயும் நீர் உடலையும், உள்ளத்தையும் காக்கும். முப்பத்திரண்டு, ஐம்பத்திரண்டு, நூற்றெட்டு என்ற எண்ணிக்கையில் மணிகளை அணியலாம்.

பிரதோஷ வழி பாடு:

சுக்கில பட்சம், கிருஷ்ணபட்சம் என இரண்டு பட்சத்து வருகின்ற பதின்மூன்றாம் திதியிலே சூரியன் மறைவதற்கு முன் மூன்றே முக்கால் நாழிகையும், பின் மூன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமே காலமே பிரதோஷம் எனப்படும். ஆலகால விடம் தோன்றிய காலத்தில் இறைவன் திருநந்தி தேவரின் இரு கொம்புகளுக்கிடையில் நின்று அவ் விடத்தை உண்டு தேவர்களைக்காத்த காலம் அது. ஆகையால் இவ்வழிபாடு இன்றியமையாததாகக்கருதப்படுகிறது. இக்கால வழிபாடு கடன், வறுமை, நோய், பயம் ஆகியவற்றிலிருந்து காப்பாற்றும்.

திருக்கோயிலில் செய்யத் தகாதன:

திருக்கோயிலில் அசுத்தம் செய்தல், பாக்கு வெற்றிலைஉண்ணல், உறங்குதல், தலை அலங்காரம், செய்தல், பலிபீடம், கொடிமரம் ஆகியவற்றில் சாய்தல், பிறரை வணங்குதல், ஒருதரம் இருதரம் வலம் வருதல். ஓடி வலம் வருதல், சிவபெருமானுக்கும் இடப தேவருக்கும் குறுக்கே போதல், திருவிளக்கில் லாத பொழுது வணங்குதல். ஆகியவை செய்தல் கூடாது. இக்குற்றங்களிலிருந்து நீங்கி இறைவனையே நெஞ்சில் நிறுத்தி திருமுறைகளைப் பாடி உய்தல் வேண்டும்.

பஞ்ச புராணப் பாடல்கள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை

1 தேவாரம்: திருஞானசம்பந்தர்

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ள
நினைவு
ஆயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம்
தீவினையே.

2 திருவாசகம்: மணிவாசகர்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3 திருவிசைப்பா: கருவூர்த்தேவர்

ஞநயாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய
சுந்தரனே.

4. திருப்பல்லாண்டு:

சேந்தனார்.

பிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்

மெய்யடி யார்கள் விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிசுடிஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றுமென்றும் உள்ள
பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரியபுராணம்:

சேக்கிழார்

ஆதியாய் நடுவு மாகி அளவிலா அளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித்தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப்பொதுநடம் போற்றி

திங்கட்கிழமை

1 தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தர்

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணின்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

2 திருவாசம்:

மணிவாசகர்

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய நமவெனப்
பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்
செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே
வெறுத்திடவே

3 திருவிசைப்பா பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி
எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையுமாட்

கொண்டருளி

அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே

4. திருப்பல்லாண்டு: சேந்தனார்

சொல்லண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த

தூ மனத் தொண்ட ருள்ளீர்

சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில

தேவர் சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண் டகன கத்திரள்

மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்

பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்

தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரியபுராணம்: சேக்கிழார்.

தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந்
தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்

செஞ்சொல்

மேயசெவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே

செவ்வாய்க்கிழமை

1. தேவாரம் திருநாவுக்கரசர்.

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன்

தோன்றினராய்

மூன்றா யுலகம் படைத்துகந்தான் மனத்துள்ளிருக்க

ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்

தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் தன்னடி

யோங்களுக்கே.

2. திருவாசகம்:

மணிவாசகர்.

காலமுண் டாகவே காதல்செய் தும்மின் கருதரிய
 ஞாலமுண்டானொடு நான்முன் வானவர் நண்ணரிய
 ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன்
 அடியவர்க்கு
 மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே

3. திருவிசைப்பா:

பூந்துருத்தி தம்பி காடநம்பி

களையா உடலோடு சேரமான் ஆருரன்
 விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேற்கொள்ள
 முளையா மதிசூடி மூவா யிர்வரொடும்
 அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

4. திருப்பல்லாண்டு:

சேந்தனார்.

சீருந் திருவும் பொலியச்
 சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்
 றேன்பெற்ற தார்பெறு வாருலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற
 உழறி உமைமண வாளனுக்காள்
 பாரும் விசம்பும் அறியும்
 பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரியபுராணம்:

சேக்கிழார்

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்துசாத்து விகமே யாக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

புதன்கிழமை

1. தேவாரம்:

திருநாவுக்கரசர்.

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

2. திருவாசகம்:

மாணிக்கவாசகர்.

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பநே.

3. திருவிசைப்பா:

சேந்தனார்

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
 என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
 • பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ளூர்ந்த
 மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
 யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

4. திருப்பல்லாண்டு:

சேந்தனார்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
 அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
 செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரியபுராணம்:

சேக்கிழார்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வறிய
 மெய்ஞ்ஞானம்
 தவமுதல்வர் நுப்பந்தர் தாழ்ணர்ந்தார் அந்நிலையில்.